

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consideratio de radice peccatorum seu Concupiscentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

lum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus.

Vide Spinolam p. 2. Med. 163. fol. 420.

Legatur ex lib. 3. de Imit. c. 5. & illa verba maxime perpendantur: nihil sic timeas, sic vituperes, & fugias, nisi peccata tua, quæ magis displicere debent, quàm qualibet rerum damna.

Pro prima Die.

MEDITATIO III.

Seu

Si magis placet, Consideratio de Radice peccatorum, seu Concupiscentia.

Scopus.

CONCUPISCENTIÆ ERADICANDÆ
PROPOSITVM.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de divite horrea, & zellis, quam S. Lucas c. 12. sequentibus verbis describit: *Hic unus eorum dicitur, qui habebat multas horreas, & zellas, & intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo, qui congregem fructus meos? & dixit: Hoc faciam, destruant horrea mea, & majora faciam: & illuc congregabo omnia, quia ta sunt mihi, & bona mea, & dicam anima mea: habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce, & bibe, & epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte hac animam tuam repetunt à te: qua autem parabis, ut non erunt?*

Confidera II. Quis sit Scopus per hanc parabolam, & sto intentus, videlicet, ut doceret, quàm vana esset concupiscentia temporalium bonorum concupiscentia, quàmque adeo in viribus è corde eijcienda, ideò enim mox post abiectionem parabolam adjecit: sic est, qui sibi thesaurizat, & non est Deum dives.

Confidera III. An non in te quoque fuerit similitudo concupiscentia, pro qua adimplenda tot inanes iniquitates, & sollicitudines gesseris; an non illis meritò annuntia-

meris, de quibus S. David Pl. 38. dixit, *universa vanitas
vanis homo vivens; in imagine pertransit homo, sed & fru-
enturbatur; thesaurizat, & ignorat, cui congregabis*
Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quantorum malorum radix fuerit huic di-
concupiscentia, & abundantia bonorum & voluptatum
temporalium, nimirum omnium illorum vitiorum, quæ ex
convijs, nimio potu & cibo oriri solent.

Confidera II. An non similes effectus in te quoque produ-
hujus vel illius rei, quam tam inordinatè hæcenus ap-
cepti, concupiscentia? an non omnium aut plerorùmque
vitiarum & imperfectionum tuarum causa & origo extite-
rit? Unde bella & lites in vobis? nõne ex concupiscentijs
vitijs, quæ militant in membris vestris.

Confidera III. Si neminem in domo tua patereris, qui pa-
turbarer inter domesticos, variæque & gravia tibi ac il-
ludamina crearet, an non æquissimum sit, ut tam noxiam
concupiscentiam ex animo tuo penitus eijcias, memor
sententissimæ illius doctrinæ ab Authore lib. de imit. 3. c. 27.
his verbis: Juvat igitur, non quælibet res adepta, & de-
ex corde radicitus: Crede ergo dictum tibi à DEO, quod
Sara Gen. 21. Abrahamo dixit: Eijce ancillam hæc
(concupiscentiam) & filium ejus (id est inordinatum amo-
Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio DEVS hunc divitem
concupiscentia sua avertere conatus sit, nimirum illis ver-
bis: *Stulte hæc nocte animam tuam repetent à te, & qua-
erunt? quasi diceret, cur fili mi quæris vani-
tatem, & mendacium, & non potiùs desideras verum & æter-
num bonum? cur siti animæ tuæ extinguendæ eligis guttam
temporariam ex lacuna sordidarum voluptatum haustam, & non
potius os animæ tuæ fonti vivo, & puteo aquarum viventium
applicas? cur amas bona, quæ quotidie peribunt, & cum
peribis & tu peribis millies, & non potiùs amas æternum bo-
num, ut æternum beatè vivas, & interim bene vivas? cur a-*

mas bona, quæ indigent bono, & non potiùs diligis bonum quod affluit bonis? cur amas bona, quæ nolunt a te amari & non potiùs amas eum, quem omnia volunt amare? cur amas formas, quæ te deformant, & non potiùs amas eum, quæ si amaveris, faciet te formosum? cur amas bonum, quod alius amet, invides, aut irasceris, & non potiùs amas bonum quod, ut omnes ament, optabis & gaudebis?

Confidera II. Quàm efficax sit hoc medium, ut patet in aliis multis expertus est Rollandus, qui, postquam diu in tegrum in delicijs consumpsisset, tandem noctu ad se reversus cogitavit: & quid mihi relictum est ex his omnibus delicijs, quæ hodie percepi? an non, quòd de die hoc modò ratio, idem olim de tota vita iudicaturus sum? Cur ergo in illa, vagaris per creaturas, quærens bona animæ & contempnens quære unum bonum, in quo est omne bonum, & sufficiens? Exit & sequenti die Religionem ingressus est.

Confidera III. Quomodo tu quoque idem medium adhibere velis, & vel hodie ita omnibus renuntiare, ut cum sanctis Apostolis dicere possis illud Matth. 19. *Eccc reliquimus omnia &c.* Colloquium ad Christum frequenter videtur S. Augustini l. 10. c. 27. repetendo, *serò te amavi, & christudo tam antiqua & bona, serò te amavi.* Ecce non eras, & ego foris, tecum eras, & tecum non eram. Item videtur S. Davidis Ps. 72. *quid mihi est in celo, & à te, qui sedes super terram, Deus cordis mei, & pars mea Domini aeternum.* Vide Spinolam p. 2. Medit. 153. fol. 351.

Legatur ex lib. de imit. 3. c. 32. & illa maxime verba perpendantur: Tene breve, & consummatum verbum, mitte omnia, & invenies omnia; relinque cupiditatem, & venies requiem.

Pro prima Die.

MEDITATIO IV.

DE MORTE JUSTORUM ET
PECCATORUM.

Scopus.

Propositum se bene præparandi ad mortem.